

Sygn. akt *X Kz 553/14*

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Mariusz Jackowski - spr.

Sędziowie: SO Krzysztof Chmielewski

SO Wanda Jankowska - Bebeszko

Protokolant: protokolant sądowy stażysta Irmina Piskorska

przy udziale Prokuratora Wojciecha Peleszoka po rozpoznaniu w sprawie **D. L.**

oskarżonego o czyn z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej.

zażalenia oskarżyciela publicznego, pełnomocników oskarżycieli posiłkowych

na postanowienie Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 14 stycznia 2014 r.

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piasecznie.

UZASADNIENIE

Zażalenie jest zasadne przez co skutkowałą uchyleniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Tytułem wstępu podnieść należy, że oskarżonemu został zarzucony jeden czyn - polegający na wprowadzeniu do obrotu produktów odzieżowych opatrzonych podrobionymi zastrzeżonymi znakami towarowymi marek: A., R. (...), (...), N. F. (...), (...), (...), (...), S.A., C. S., P. C. D., (...), Inc., M. (...), P.A., (...), S.A., E. (...), C. G., (...), S.A., B. (...), P.A., D. S.P.A., F. A. S.R.L., (...), Inc., T. (...), G. V. (...), P.A., M. (...), P.A., (...), S.A., E. (...) C., który miał wyczerpywać znamiona przestępstwa określonego w art. 305 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej. Umorzenie postępowania na posiedzeniu z uwagi na brak wymaganych wniosków o ściganie byłoby dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdyby żadna z osób pokrzywdzonych nie złożyła skutecznego wniosku o ściganie. W przeciwnym wypadku, po rozpoznaniu sprawy, zasadna byłaby modyfikacja opisu czynu poprzez wyeliminowanie działania na szkodę tych pokrzywdzonych, którzy nie złożyli wymaganego wniosku. Zaznaczyć trzeba, że nie jest

możliwe wydanie częściowej decyzji merytorycznej - o umorzeniu postępowania w sytuacji, gdy sprawa dotyczy jednego przestępstwa.

Za słuszne uznać należy stanowisko sądu I instancji dotyczące pełnomocnictwa udzielonego przez (...) (...), które zawierało wszystkie konieczne składowe pozwalające na weryfikację skuteczności umocowania. W odróżnieniu od umocowania (...) AG i R., z którego nie wynika by osoby reprezentujące (...) (...) były upoważnione do działania na rzecz i w imieniu (...) AG i R. (podmiotów zagranicznych). Trafnie również Sąd Rejonowy stwierdził, iż Stowarzyszenie (...) nie może wykonywać praw pokrzywdzonych podmiotów. Zgodnie z art. 88 k.p.k. w zw. z art. 83 § 1 k.p.k. pełnomocnika

może ustanowić wyłącznie pokrzywdzony, co oznacza, że nie może on udzielić pełnomocnictwa innemu podmiotowi do ustanowienia w jego imieniu pełnomocnika.

Podstawową przyczyną umorzenia postępowania było przyjęcie przez Sąd Rejonowy, że pełnomocnictwa udzielone przez pokrzywdzonych są wadliwe ponieważ mają charakter ogólny, nie dotyczą zaś konkretnego postępowania oraz że do akt sprawy nie zostały dołączone oryginały pełnomocnictw czy też ich odpisy, a jedynie ich kserokopie poświadczone za zgodność z oryginałem, która to forma uwierzytelniania nie jest znana obowiązującemu prawu karnemu procesowemu. Kwestię karnoprocesowych uprawnień tego rodzaju pokrzywdzonych reguluje przepis art. 51 § 1 k.p.k. Jeżeli przestępstwo jest ścigane na wniosek pokrzywdzonego, osoba prawna lub stowarzyszenie przez swój organ albo powołanego przez ten organ pełnomocnika uprawnione jest do złożenia wniosku o ściganie ze skutkami przewidzianymi w art. 12 k.p.k. Procedura karna przewiduje, że tylko określone kategorie podmiotów mają legitymację do występowania w roli pełnomocników stron w postępowaniu karnym - pełnomocnikiem organu osoby prawnej lub stowarzyszenia może być tylko adwokat lub radca prawny (art. 88 k.p.k.). Uprawnionymi do złożenia wniosku o ściganie w przedmiotowej sprawie są ujawnieni pokrzywdzeni, działający poprzez swoje organa statutowe, bądź też za pośrednictwem prawidłowo umocowanych pełnomocników procesowych (art. 51 § 2 k.p.k., art. 88 k.p.k.). Jednocześnie podnieść należy, że w procedurze karnej nie istnieje przepisu obligującego do udzielenia umocowania szczególnych. Do problematyki pełnomocnictwo ustawodawca odsyła do przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Przepisy tego aktu prawnego (art. 88 k.p.c.) wskazują na pełnomocnictwo procesowe ogólne lub tzw. szczególne (do prowadzenia poszczególnych spraw). Odwoływanie się przez sąd rejonowy do charakteru pełnomocnictwa poprzez zastosowanie przepisu art. 84 § 1 k.p.k. w zw. z art. 88 § 1 k.p.k. uznać należy za nieuzasadniony, ponieważ pierwszy ze wskazanych przepisów określa czasowe ramy uprawnienia obrońcy (tu pełnomocnika).

Ponadto zauważyć należy, że nie ma przesłanek pozwalających na skuteczne zakwestionowanie poglądu, wyrażanego konsekwentnie od dawna w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że brak formalnego wniosku o ściganie może być uzupełniony w każdym stadium toczącego się postępowania karnego, a więc nie tylko przed jego umorzeniem, ale także po jego

prawomocnym umorzeniu - o ile nie nastąpiło przedawnienie karalności przestępstwa ściganego na wniosek.

W ocenie Sądu Okręgowego konwalidacja braku skargi uprawnionego poprzez uzyskanie stosownych oświadczeń woli obciąża prowadzącego postępowanie przygotowawcze, a po wniesieniu aktu oskarżenia, oskarżyciela publicznego. Dlatego też Sąd Rejonowy może rozważyć możliwość zobligowania oskarżyciela publicznego o zwrócenie się do uprawnionych podmiotów gospodarczych (pokrzywdzonych) o wyrażenie swojego stanowiska, co do ścigania oskarżonego. Ewentualnie sąd rejonowy podjąć sam czynności w tym zakresie i wezwać pokrzywdzonych do uzupełnienia braków formalnych wniosku o ściganie poprzez przedłożenie stosownych pełnomocnictw, jak też wykazanie umocowania osób reprezentujących pokrzywdzonych do dokonywania czynności w ich imieniu, w szczególności, gdy z akt sprawy można wywieść wniosek o woli ścigania przez pokrzywdzonych sprawcy przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.